

วิธีดำเนินงานและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์แบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร และธนบุรี จะทำได้ก็ต่อเมื่อได้ทราบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครและธนบุรี เลือกรูปแบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบภาษาอังกฤษเล่มใดบ้าง ผู้ที่จะให้คำตอบนี้ได้ก็คือครู อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครและธนบุรี อนึ่ง การวิเคราะห์นั้นย่อมจะไม่สมบูรณ์ถ้าขาดความคิดเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนซึ่งมีประสบการณ์ในการ ใช้แบบเรียนและหนังสืออ่านประกอบดังกล่าว ในการที่จะได้คำตอบเรื่องแบบเรียนและหนังสืออ่าน ประกอบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครและธนบุรีและได้ทราบความคิดเห็นของครูอาจารย์ และนักเรียนนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อให้ครูอาจารย์และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้นในจังหวัดพระนครและธนบุรีตอบ แต่เนื่องจากเวลาในการทำการวิจัยมีน้อย และจำนวน โรงเรียนมีมาก ผู้วิจัยไม่อาจจะใช้โรงเรียนทุกโรงเรียนเป็นประชากรได้ จึงเลือกโรงเรียน ตัวแทนมาเป็นประชากร ๑๖ โรงเรียน และเพื่อให้การวิจัยได้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้พยายามพิจารณาเลือกโรงเรียนที่เป็นตัวแทนที่ดี คือเลือกเป็นโรงเรียนประเภทต่าง ๆ ๓ ประเภท ได้แก่ โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสาธิต ทั้งยังเลือกให้มี ทั้งโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา ได้โรงเรียนที่เป็นตัวแทนดังต่อไปนี้

๑. ประเภทโรงเรียนรัฐบาลมี ๖ โรงเรียน เป็นโรงเรียนชาย ๓ โรงเรียน โรงเรียนหญิง ๓ โรงเรียน ดังนี้

โรงเรียนชาย	โรงเรียนหญิง
โรงเรียนโยธินบูรณะ	โรงเรียนเบญจมราชาลัย
โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย	โรงเรียนสตรีอัมพรสวรรค์
โรงเรียนวัดราชาธิวาส	โรงเรียนสตรีวิทยา

๒. ประเภทโรงเรียนราษฎร์มี ๔ โรงเรียน เป็นโรงเรียนชาย ๔ โรงเรียน โรงเรียนหญิง ๔ โรงเรียน ดังนี้

โรงเรียนชาย	โรงเรียนหญิง
โรงเรียนเทเวศร์ศึกษา	โรงเรียนเทเวศร์วิทยาลัย

โรงเรียนไพศาลศิลป์	โรงเรียนสตรีณะคุงศิษย์พิทยา
โรงเรียนสันติราษฎร์บำรุง	โรงเรียนสตรีสันติราษฎร์บำรุง
โรงเรียนอำนวยการศิลป์ธนบุรี	โรงเรียนสมถวิลราชคำร์

๓. ประเภทโรงเรียนสาธิต ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษามี ๒ โรงเรียนคือ

โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนครูในโรงเรียนที่เป็นตัวแทนแยกตามประเภทโรงเรียนมีดังนี้

โรงเรียนรัฐบาล	๔๗ คน
โรงเรียนราษฎร์	๕๔ คน
โรงเรียนสาธิต	๑๕ คน
รวมทั้งสิ้น	๑๑๖ คน

ผู้วิจัยใช้ครูอาจารย์ทั้งหมดในโรงเรียนตัวแทน ๑๑๖ คนนี้ เป็นประชากร ส่วนนักเรียนนั้นไม่สามารถนำนักเรียนทั้งหมดในโรงเรียน ๑๒ แห่งนี้มาเป็นประชากรได้ เพราะมีจำนวนมากกว่าครูอาจารย์มาก เพื่อให้ได้จำนวนนักเรียนได้เปรียบกับจำนวนครู และเพื่อให้ได้จำนวนนักเรียนที่แน่นอน จะได้สะดวกแก่การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดใช้นักเรียนโรงเรียนละ ๑๒ คน เป็นตัวอย่างประชากร และเนื่องจากระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมี ๓ ชั้น ผู้วิจัยจึงกำหนดเลือกนักเรียนชั้นละ ๔ คน คือ มัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง ๔ คน มัธยมศึกษาปีที่สอง ๔ คน มัธยมศึกษาปีที่สาม ๔ คน เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามที่ต้องการ จำนวนนักเรียนแยกตามประเภทโรงเรียนจะได้ดังนี้

โรงเรียนรัฐบาล	๗๒ คน
โรงเรียนราษฎร์	๕๒ คน
โรงเรียนสาธิต	๒๔ คน
รวมทั้งสิ้น	๑๔๘ คน

จำนวนแบบสอบถามที่แจกให้ครูอาจารย์มี ๑๑๖ ชุด ได้รับคืนมา ๘๖ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๒ และจำนวนแบบสอบถามที่แจกให้นักเรียน ๑๔๘ ชุด ได้รับคืนมาครบถ้วน ๑๔๖ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้คิดคำถามแบบให้เลือกตอบ (multiple choices) เป็นร้อยละ และคิดคำถามแบบให้ตอบตามน้ำหนักความสำคัญ (rating scale) เป็นค่าเฉลี่ย (mean) โดยแบ่งเป็น ๔ ระดับและให้คะแนนต่างกันคือ

ดีมาก = ๔ คะแนน

ดีพอใช้ = ๓ คะแนน

ควรแก้ไข = ๒ คะแนน

ไม่มี(ดี)เลย = ๑ คะแนน

คะแนนที่นำไปหาค่าเฉลี่ย (mean) ความสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ย}$$

$$X = \text{คะแนนในแต่ละระดับ}$$

$$N = N_1 + N_2 + N_3 + N_4$$

เมื่อ N_1 = จำนวนคำตอบที่ตอบในช่อง ดีมาก

N_2 = จำนวนคำตอบที่ตอบในช่อง ดีพอใช้

N_3 = จำนวนคำตอบที่ตอบในช่อง ควรแก้ไข

N_4 = จำนวนคำตอบที่ตอบในช่อง ไม่มี(ดี)เลย

ค่าเฉลี่ย (mean) ที่ได้ มีความหมายดังนี้

๐.๕ - ๑.๔ = ไม่มีคุณภาพทางด้านนั้น ๆ หรือมีคุณภาพทางด้านนั้น ๆ ไม่ดีเลย

๑.๕ - ๒.๔ = ควรแก้ไขคุณภาพทางด้านนั้น ๆ

๒.๕ - ๓.๔ = มีคุณภาพทางด้านนั้น ๆ ดีพอใช้

๓.๕ - ๔.๐ = มีคุณภาพทางด้านนั้น ๆ ดีมาก

เมื่อคิดคำตอบเป็นร้อยละและค่าเฉลี่ย (mean) แล้ว ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ที่

ข้อมูลเป็นบทความและตารางโดยแบ่งออกเป็น ๕ เรื่องใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับครูอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม
๒. แบบเรียนหลัก
๓. แบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะ
๔. แบบเรียนเสริมประเภทคำประพันธ์
๕. หนังสืออ่านประกอบ

๑. ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับครูอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

๑.๑ เพศ ครูอาจารย์ร้อยละ ๘๓.๓ เป็นหญิง ครูอาจารย์โรงเรียนราษฎร์เป็นชายมากกว่าโรงเรียนประเภทอื่น ครูอาจารย์โรงเรียนสาธิตเป็นหญิงล้วน

๑.๒ วุฒิ ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๗.๓ มีวุฒิต่ำกว่าปริญญา แต่มีวุฒิกฎ เช่น พ.ม., ป.ม. ร้อยละ ๓๑.๒ ได้ปริญญาตรีทางการศึกษา เช่น ก.บ., กศ.บ. ครูอาจารย์โรงเรียนรัฐบาลไม่มีปริญญาโทแต่มีประกาศนียบัตรจากต่างประเทศ ครูอาจารย์โรงเรียนราษฎร์ไม่มีปริญญาตรีทางวิชาการ เช่น อ.ย. หรือประกาศนียบัตรจากต่างประเทศ และไม่มีปริญญาโทเลย ส่วนครูอาจารย์โรงเรียนสาธิตนั้นไม่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีเลย และมีวุฒิสองปริญญาโทในประเภทและได้ประกาศนียบัตรจากต่างประเทศด้วย

๑.๓ ประสบการณ์... ครูอาจารย์ร้อยละ ๖๗.๗ มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอยู่ระหว่าง ๑ - ๕ ปี ร้อยละ ๑๕.๖ สอนอยู่ระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี ครูอาจารย์โรงเรียนรัฐบาลจำนวนหนึ่งมีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนานกว่าครูอาจารย์โรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนสาธิต คือสอนมานานกว่า ๒๑ ปี ครูอาจารย์โรงเรียนราษฎร์ทั้งหมดสอนอยู่ระหว่าง ๑ - ๒๐ ปี ครูอาจารย์โรงเรียนสาธิตทั้งหมดสอนอยู่ระหว่าง ๑ - ๕ ปี

๒. แบบเรียนหลัก

ครูอาจารย์ ๘๖ คนซึ่งมีเพศ วุฒิ และประสบการณ์ดังกล่าวในข้อ ๑ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นชายและหญิงจำนวนเท่ากันรวม ๑๘๖ คน ได้ตอบคำถามเกี่ยวกับการเลือก การใช้ ความเห็นทั่วไป ความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำรูปเล่ม ความสอดคล้องกับหลักการเรียนการสอนและหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ และความสอดคล้องกับหลักสูตรของแบบเรียนหลักไว้ดังนี้

๒.๑ การเลือกแบบเรียนหลัก

ครูอาจารย์และนักเรียนเลือกใช้แบบเรียนหลักอยู่ ๓ ชุด คือ ครูอาจารย์ ร้อยละ ๒๗.๗ กับนักเรียนร้อยละ ๗๐.๘ เลือกใช้ A Direct Method English Course Book I, II, III ครูอาจารย์ร้อยละ ๒๕.๒ กับนักเรียนร้อยละ ๒๗.๑ ใช้ English for Thai Students Book I, II, III ครูอาจารย์ร้อยละ ๑๕.๘ กับนักเรียนร้อยละ ๑๖.๗ ใช้ Intermediate English Course for Thailand Book I, II, III (ที่จำนวนครูอาจารย์ที่ใช้แบบเรียนหลักทั้งสามรวมกันเกินร้อยละ ๑๐๐ และจำนวนนักเรียนที่ใช้แบบเรียนหลักทั้งสามรวมกันเกินกว่าร้อยละ ๑๐๐ ก็เพราะว่ามีครูอาจารย์จำนวนหนึ่งและนักเรียนจำนวนหนึ่งใช้แบบเรียนหลักสองชุดควบกันไป) สำหรับหนังสือ The New Method Reader Book III, IV, V และ New Method Composition^๒ Book III, IV ซึ่งตามคำสั่งกระทรวงกำหนดให้เลือกใช้เป็นแบบเรียนหลักได้นั้น ปรากฏว่าไม่มีครูอาจารย์และนักเรียนคนใดเลือกใช้เลย

สำหรับผู้มีบทบาทเกี่ยวกับการเลือกนั้น ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๐.๖ ตอบว่าหัวหน้าสาขาวิชา เป็นผู้กำหนดเลือก ครูอาจารย์ร้อยละ ๒๒.๕ ไม่ทราบว่าใครเป็นผู้กำหนดเลือก แต่ใช้ตามที่เคยใช้กันตอ ๆ มา ร้อยละ ๑๗.๗ ตอบว่าเลือกพร้อมกับเพื่อนครูที่สอนควบกัน ร้อยละ ๑๖.๕ ตอบว่าอาจารย์ใหญ่เป็นผู้กำหนดเลือก ร้อยละ ๓.๑ ตอบว่าศึกษานิเทศก์เป็นผู้กำหนดเลือก ร้อยละ ๓.๑ ตอบว่ามีสิทธิ์เลือกเอง และร้อยละ ๑.๑ ตอบว่าผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายวิชาการเป็นผู้กำหนดเลือก

เมื่อเลือกแล้ว ปรากฏว่าครูอาจารย์ร้อยละ ๓๕.๒ เปลี่ยนใช้แบบเรียนหลักชุดอื่น ๆ บางเป็นบางปี ร้อยละ ๓๘.๕ ใช้ชุดเดิมซ้ำกันทุกปี และร้อยละ ๑.๑ เปลี่ยนทุกปี ส่วนร้อยละ ๒๐.๘ ที่เหลือนั้นไม่ทราบว่าเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยน เนื่องจากเพิ่งสอนเป็นปีแรก

^๒ Michael West, New Method Composition (Calcutta : Longmans, Green and Co., 1947).

๒.๒ การใช้แบบเรียนหลัก

การใช้แบบเรียนหลัก ครูอาจารย์ร้อยละ ๗๖.๕ ใช้หนังสือ ประมวลการ
สอนและคู่มือครูวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓^๓ ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรม
 วิสามัญเป็นแนวทาง ร้อยละ ๒๗.๑ ไม่ใช่ ในจำนวนครูอาจารย์ร้อยละ ๒๗.๑ ที่ไม่ใช่
 ร้อยละ ๑๒.๕ ให้เหตุผลที่ไม่ใช่ว่าเป็นเพราะหนังสือเล่มนี้ไม่ได้ทำขึ้นจากแบบเรียนหลักชุดที่
 เลือกลง ร้อยละ ๗.๓ ไม่ใช่เพราะไม่ทราบว่าหนังสือเล่มนี้ ร้อยละ ๕.๒ ไม่ใช่เพราะ
 ไม่เห็นความจำเป็นและร้อยละ ๒.๑ ไม่ใช่เพราะไม่เห็นด้วยกับคำแนะนำที่มีในหนังสือเล่มนี้
 สำหรับหนังสือคู่มือครูอื่น ๆ ปรากฏว่าครูอาจารย์ร้อยละ ๗๕.๑ ไม่ใช่ ในจำนวนครูอาจารย์
 ร้อยละ ๗๕.๑ ที่ไม่ใช่ ครูอาจารย์ร้อยละ ๔๕.๗ ให้เหตุผลที่ไม่ใช่ว่าเป็นเพราะไม่เห็น
 ประโยชน์จากการใช้คู่มือครู ร้อยละ ๓๒.๓ ไม่ใช่เพราะแบบเรียนหลักชุดที่ใช้ไม่มีคู่มือครู และ
 ร้อยละ ๑.๑ ไม่ใช่เพราะทราบว่าคุณ่มือครูมักมีข้อผิดพลาด ส่วนหนังสือคู่มือนักเรียนนั้น ครู
 อาจารย์ร้อยละ ๕๑.๗ ไม่ใช่ ในจำนวนนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๖.๓ ไม่ใช่คู่มือนักเรียน
 เพราะไม่เห็นประโยชน์ ร้อยละ ๓๕.๔ ไม่ใช่เพราะแบบเรียนหลักที่ใช้ไม่มีคู่มือนักเรียน
 ทางฝ่ายนักเรียน ปรากฏว่า เมื่อใช้แบบเรียนหลัก นักเรียนร้อยละ ๔๕.๕
 ไม่ใช่คู่มือที่อธิบายเป็นภาษาไทย ร้อยละ ๔๔.๕ ไม่ใช่คู่มือที่เป็นภาษาอังกฤษ และร้อยละ
 ๕๕.๐ ไม่ใช่คู่มือที่มีเฉลยแบบฝึกหัด

ก่อนสอนแบบเรียนหลัก ครูอาจารย์ร้อยละ ๔๑.๒ ทำบันทึกการสอน ร้อยละ
 ๑๔.๘ ไม่ทำ ในจำนวนครูอาจารย์ร้อยละ ๑๔.๘ ที่ไม่ทำนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๑๑.๕ ให้
 เหตุผลที่ไม่ทำว่าเป็นเพราะอาศัยความชำนาญที่สอนมาแล้วหลายปี ร้อยละ ๔.๑ ไม่ทำเพราะ
 เห็นว่าไม่จำเป็น ร้อยละ ๒.๑ ไม่ทำเพราะไม่มีเวลา และร้อยละ ๑.๑ ไม่ทำเพราะ
 โรงเรียนไม่กำหนดให้ทำ

ในการใช้แบบเรียนหลัก ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๘.๓ สอนเรียงลำดับตั้งแต่ต้นเล่ม
 เรื่อยไป ร้อยละ ๔๑.๗ ไม่สอนเรียงลำดับตั้งแต่ต้น แต่เลือกสอนก่อนหลังตามที่เห็นควร

^๓หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมวิสามัญ, กระทรวงศึกษาธิการ, ประมวลการสอนและคู่มือครู
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๑๐).

เมื่อนำแบบเรียนหลักมาใช้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๖.๑ ประสบปัญหาพอควร ร้อยละ ๓๕.๔ ประสบปัญหาน้อย ร้อยละ ๗.๓ ไม่ประสบปัญหาเลย และร้อยละ ๕.๒ ประสบปัญหามาก

เมื่อประสบปัญหา ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๔.๑ แก้ปัญหาโดยค้นคว้าตำราต่าง ๆ ร้อยละ ๔๖.๗ อาศัยความช่วยเหลือจากเพื่อนครู ร้อยละ ๓๕.๖ อาศัยหัวหน้าสาขาวิชา ร้อยละ ๒.๑ อาศัยอาจารย์ใหญ่ ศึกษานิเทศก์ และอาสาสมัคร (Peace Corps) และร้อยละ ๑.๑ อาศัยวิทยากร (ที่จำนวนครูอาจารย์รวมกันมากกว่าร้อยละ ๑๐๐ เนื่องจากครูอาจารย์บางคนอาศัยความช่วยเหลือหลายทาง เช่นอาศัยความช่วยเหลือทั้งจากเพื่อนครูและจากหัวหน้าสาขา) และปรากฏว่าครูอาจารย์ร้อยละ ๕๖.๗ สามารถแก้ปัญหาได้เสมอ ร้อยละ ๗.๓ แก้ปัญหาไม่ค่อยได้

เมื่อสิ้นปีการศึกษา ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๕.๔ สามารถสอนแบบเรียนหลักแต่ละเล่มจบครบถ้วน ร้อยละ ๔.๓ สอนเกือบจบ และร้อยละ ๒.๓ สอนไม่จบอยู่หลายบท เหตุที่สอนไม่จบอยู่หลายบทนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๔.๑ ให้เหตุผลว่าเป็นเพราะนักเรียนอ่อนมาก ร้อยละ ๑.๑ เป็นเพราะเนื้อหาหนักเกินไป และร้อยละ ๑.๑ เป็นเพราะเวลาที่ให้สอนภาษาอังกฤษน้อยเกินไป

เมื่อจบประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ปรากฏว่าครูอาจารย์ร้อยละ ๔๔.๔ สามารถสอนแบบเรียนหลักได้ครบทั้งชุด ร้อยละ ๒.๒ สอนไม่ครบทั้งชุด และร้อยละ ๔๕.๐ ไม่ทราบว่า จะสอนครบทั้งชุดหรือไม่ เพราะไม่เคยสอนติดตามตั้งแต่ ม.ศ. ๑ - ม.ศ. ๓

๒.๓ ความเห็นทั่วไป เกี่ยวกับแบบเรียนหลัก

ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๗.๕ เห็นว่าแบบเรียนหลักให้ความรู้ภาษาอังกฤษแก่นักเรียนพอเป็นพื้นฐานให้นักเรียนศึกษาชั้นสูงต่อไปได้

สำหรับเนื้อหาของแบบเรียนหลัก ครูอาจารย์ร้อยละ ๒๕.๔ และนักเรียนร้อยละ ๔๗.๐ เห็นว่ามีความสอดคล้องกับแบบเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ทางด้านความพอใจของนักเรียน ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๕.๖ เห็นว่านักเรียนพอใจแบบเรียนหลักพอสมควร ร้อยละ ๗.๓ เห็นว่านักเรียนไม่พอใจ และร้อยละ ๓.๑ เห็นว่าพอใจมาก นักเรียนได้ให้คำตอบใกล้เคียงกับความเห็นของครูอาจารย์คือ นักเรียนร้อยละ ๗๑.๓ ตอบว่าพอใจแบบเรียนหลักพอสมควร ร้อยละ ๒๔.๐ ตอบว่าพอใจมาก และร้อยละ ๔.๗ ตอบว่าไม่พอใจเลย

ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๐.๐ จัดซื้อแบบเรียนหลักเอง และร้อยละ ๕๐.๐ ทางโรงเรียนจัดหาให้ ส่วนนักเรียนร้อยละ ๘๖.๘ จัดซื้อแบบเรียนหลักเอง ร้อยละ ๓.๑ ยืมจากโรงเรียน

ทางานราคา ครูอาจารย์ร้อยละ ๘๐.๖ และนักเรียนร้อยละ ๘๑.๗ เห็นว่าราคาของแบบเรียนหลักพอสมควร ครูอาจารย์ร้อยละ ๕.๖ และนักเรียนร้อยละ ๑๖.๗ เห็นว่าแพงเกินไป ครูอาจารย์ร้อยละ ๘.๖ และนักเรียนร้อยละ ๑.๖ เห็นว่าถูก

ครูอาจารย์และนักเรียนแสดงความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำรูปเล่ม ความสอดคล้องกับหลักการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ และความสอดคล้องกับหลักสูตรของแบบเรียนหลักทั้งสาม ปราบกมล* คึงในตารางที่ ๑, ๒, ๓ ซึ่งในตารางทั้งสามนี้ ได้ใช้อักษรย่อแทนชื่อแบบเรียนหลักทั้งสามดังนี้

DM	=	<u>A Direct Method English Course</u> Book I, II, III
ETS	=	<u>English for Thai Students</u> Book I, II, III
IE	=	<u>Intermediate English Course for Thailand</u> Book I, II, III

---

* การเสนอผลการวิเคราะห์ความเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนในตารางที่ ๑ - ๑๒ นั้นเสนอเป็นค่าเฉลี่ยซึ่งมีความหมายดังกล่าวในหน้า ๒๐

ตารางที่ ๑ ค่าเฉลี่ยความเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำรูปเล่มของ
แบบเรียนหลัก

คุณภาพ	DM		ETS		IE	
	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน
๑. ปกหนา	๒.๗	๒.๕	๒.๐	๒.๔	๒.๕	๒.๘
๒. ปกมีศิลปะและลักษณะดึงดูดความสนใจ	๒.๖	๒.๘	๒.๑	๒.๓	๒.๖	๒.๕
๓. รูปเล่มมีความกว้างยาว เหมาะกับความหนา	๓.๒	๓.๒	๓.๐	๓.๑	๒.๘	๓.๑
๔. รูปเล่มมีขนาดและลักษณะ เหมาะกับการใช้ของนักเรียน	๓.๑	๓.๒	๒.๘	๒.๕	๒.๘	๒.๕
๕. กระดาษที่ใช้พิมพ์มีคุณภาพ	๓.๑	๓.๔	๒.๑	๒.๔	๒.๘	๓.๔
๖. การเย็บเล่มหนา	๒.๓	๓.๑	๒.๑	๒.๓	๒.๔	๒.๕
๗. การเรียงพิมพ์มีระเบียบ	๓.๑	๓.๒	๒.๕	๓.๒	๒.๖	๒.๕
๘. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆถูกต้อง	๓.๒	๓.๒	๒.๘	๓.๒	๒.๓	๒.๕
๙. ตัวสะกดถูกต้อง	๓.๒	๓.๔	๒.๕	๓.๒	๒.๕	๒.๕
๑๐. ตัวอักษรชัดเจน	๓.๓	๓.๔	๓.๐	๓.๒	๓.๐	๓.๓
๑๑. ตัวอักษรมีขนาดและลักษณะ เหมาะกับสายตาของนักเรียน	๓.๓	๓.๔	๓.๐	๓.๒	๒.๘	๓.๓
๑๒. ตัวอักษรบางตอนมีลักษณะพิเศษ เช่น ตัวเอน ตัวหนา เพื่อเน้นความสำคัญ	๓.๒	๓.๔	๓.๐	๓.๑	๒.๕	๒.๗
๑๓. ภาพประกอบชัดเจน	๓.๐	๓.๑	๒.๕	๒.๘	๒.๑	๒.๓
๑๔. ภาพประกอบสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง	๒.๗	๓.๑	๒.๖	๒.๕	๒.๑	๒.๖
๑๕. ภาพประกอบมีจำนวนเหมาะสมกับความจำเป็น	๒.๗	๒.๕	๒.๕	๒.๘	๒.๑	๒.๕
๑๖. ภาพประกอบช่วยให้นักเรียนสนใจบทเรียน	๒.๖	๓.๐	๒.๕	๒.๕	๒.๑	๒.๕
๑๗. ภาพประกอบช่วยให้นักเรียนเข้าใจและจำเรื่องที่เรียนได้	๒.๗	๓.๐	๒.๕	๒.๕	๒.๓	๒.๕
๑๘. ภาพประกอบมีขนาดเหมาะกับหน้ากระดาษและการใช้ สายตาของนักเรียน	๒.๘	๓.๒	๒.๘	๒.๕	๒.๓	๒.๖

จากตารางที่ ๑ จะเห็นได้ว่า ในด้านเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำรูปเล่มของแบบเรียน
 หลักนั้น ครูอาจารย์และนักเรียนมีความเห็นตรงกันว่า A Direct Method English
Course Book I, II, III มีคุณภาพด้านต่าง ๆ ในการจัดทำรูปเล่มดีพอใช้
 ทุก ๆ ข้อ สำหรับ English for Thai Students Book I, II, III
 เห็นว่าควรแก้ไขคุณภาพของปก กระดาษที่ใช้พิมพ์ และการเย็บเล่ม ส่วน Intermediate
English Course for Thailand Book I, II, III ผู้ใช้โดยเฉพาะ
 ครูอาจารย์เห็นว่าควรแก้ไขคุณภาพในการเย็บเล่ม การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษร
 ลักษณะพิเศษเพื่อเน้นความสำคัญ และคุณภาพด้านต่าง ๆ ของภาพประกอบ

นอกจากนี้ ครูอาจารย์แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า A Direct Method
English Course Book I, II, III ควรเพิ่มภาพประกอบที่อธิบายศัพท์ใหม่ให้มากขึ้น
 นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ควรให้ของไฟและการเว้นบรรทัดห่างกว่าเดิมซึ่งดีไปทำให้
 ตาตาย สำหรับ English for Thai Students Book I, II, III
 นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ควรเย็บเล่มให้หนาทนกว่าเดิม เพราะต้องใช้เป็นประจำ
 เท่าที่ประสบมา เรียนไปขาดไปทำให้เบื่อหน่าย ส่วน Intermediate English
Course for Thailand Book I, II, III นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า
 ควรระมัดระวังไม่ให้พิมพ์เครื่องหมายวรรคตอน เช่น ? หรือ , ตกหล่น และควรมีคำกำกับ
 ภาพประกอบบางภาพควย

ตารางที่ ๒ ค่าเฉลี่ยความเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับความสอดคล้องกับหลักการเรียนการสอนและหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ของแบบเรียนหลัก

คุณภาพ	DM		ETS		IE	
	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน
๑. แบบเรียนนี้เหมาะที่จะใช้กับนักเรียนไทย	๒.๕	๓.๒	๓.๐	๓.๑	๒.๕	๒.๘
๒. เนื้อเรื่องกล่าวถึงสิ่งแวดล้อมที่นักเรียนรู้จัก	๒.๕	๒.๕	๒.๕	๓.๑	๒.๕	๒.๖
๓. เนื้อเรื่องเหมาะกับความสนใจของนักเรียน	๒.๘	๒.๘	๒.๕	๒.๘	๒.๐	๒.๓
๔. เนื้อเรื่องเหมาะกับความต้องการของนักเรียน	๒.๗	๒.๗	๒.๖	๒.๘	๒.๕	๒.๕
๕. บทเรียนแต่ละบทมีความต่อเนื่องกัน	๒.๖	๒.๗	๒.๗	๒.๕	๒.๒	๒.๕
๖. บทเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	๒.๕	๓.๒	๒.๕	๓.๒	๒.๑	๒.๕
๗. บทเรียนให้คำอธิบายและคำจำกัดความถูกต้องชัดเจน	๓.๐	๓.๐	๓.๐	๒.๕	๒.๓	๒.๖
๘. บทเรียนฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ครบถ้วน	๒.๗	๒.๘	๓.๑	๓.๐	๒.๕	๒.๘
๙. บทเรียนฝึกทักษะทั้งสี่ส่วนน้อยได้สัดส่วนกัน	๒.๖	๒.๘	๓.๐	๒.๘	๒.๕	๒.๗
๑๐. บทเรียนฝึกทักษะทั้งสี่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	๒.๗	๒.๕	๓.๐	๓.๑	๒.๑	๒.๘
๑๑. บทเรียนมีศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน	๒.๗	๓.๐	๓.๐	๓.๑	๒.๓	๒.๘
๑๒. บทเรียนเน้นการสอนศัพท์ที่เป็นมีนุหาสำหรับนักเรียนไทย	๒.๕	๒.๗	๒.๕	๒.๕	๒.๓	๒.๕
๑๓. บทเรียนเน้นการสอนเสียงที่เป็นมีนุหาสำหรับนักเรียนไทย	๒.๕	๒.๕	๓.๐	๓.๐	๒.๕	๒.๕
๑๔. บทเรียนเน้นการสอนรูปประโยคที่เป็นมีนุหาสำหรับนักเรียนไทย	๒.๖	๒.๕	๒.๕	๒.๕	๒.๓	๒.๗
๑๕. บทเรียนใช้ภาษายากง่ายเหมาะกับวัยของนักเรียน	๒.๕	๓.๑	๓.๐	๒.๕	๒.๒	๓.๐
๑๖. บทเรียนแต่ละบทมีแบบฝึกหัดท้ายบทสม่ำเสมอ	๓.๒	๓.๓	๒.๕	๓.๒	๒.๖	๓.๑
๑๗. แบบฝึกหัดมีคำสั่งชัดเจนและอธิบายวิธีทำด้วย	๓.๐	๒.๕	๓.๐	๓.๒	๒.๑	๒.๗
๑๘. แบบฝึกหัดครอบคลุมเนื้อหาของบทเรียนที่เรียนไปแล้วยังเพียงพอ	๓.๐	๒.๕	๒.๘	๒.๕	๑.๘	๒.๘
๑๙. แบบฝึกหัดมีทั้งให้ฝึกปากเปล่าและเขียนทั้งแบบอัตโนมัติและปรนัย	๓.๕	๒.๘	๒.๕	๒.๕	๒.๓	๒.๗

จากตารางที่ ๒ จะเห็นได้ว่า ในด้านความสอดคล้องกับหลักการเรียนการสอนและหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ของแบบเรียนหลัก ครูอาจารย์และนักเรียนมีความเห็นว่า A Direct Method English Course Book I, II, III และ English for Thai Students Book I, II, III มีความสอดคล้องกับหลักการเรียนการสอนและหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ที่พอใจทุก ๆ ข้อ มีข้อที่ครูอาจารย์เห็นว่าควรแก้ไขคือ ควรแก้ไขให้ A Direct Method English Course Book I, II, III เน้นการสอนเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยให้มากขึ้น สำหรับ Intermediate English Course for Thailand Book I, II, III ผู้ใช้โดยเฉพาะครูอาจารย์เห็นว่าแบบเรียนนี้ควรแก้ไขให้สอดคล้องกับหลักการเรียนการสอนและหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้เกือบทุก ๆ ด้าน

นอกจากนี้ ครูอาจารย์แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า A Direct Method English Course Book I, II, III มีแบบฝึกหัดแบบให้ตอบคำถามมากเกินไป ควรให้มีแบบอื่นมากขึ้น และควรมีบทสนทนาระหว่างคนไทยกับชาวต่างประเทศเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะนำไปใช้ประโยชน์ได้ สำหรับ English for Thai Students Book I, II, III นักเรียนมีความเห็นเพิ่มเติมว่า แบบฝึกหัดง่ายเกินไป ไม่ฝึกให้นักเรียนคิด มักฝึกไปตามตัวอย่าง ส่วน Intermediate English Course for Thailand Book I, II, III ครูอาจารย์และนักเรียนแสดงความเห็นเพิ่มเติมตรงกันว่า เนื้อเรื่อง ศัพท์ ไวยากรณ์ง่ายเกินไป ไม่ท้าทายให้นักเรียนสนใจอยากเรียน

ตารางที่ ๓ ค่าเฉลี่ยความเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับความสอดคล้องกับหลักสูตรของ
แบบเรียนหลัก

คุณภาพ	DM		ETS		IE	
	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน
๑. แบบเรียนสอนศัพท์ที่เป็นชื่อสิ่งต่างๆซึ่งนักเรียนเห็นอยู่บ่อยๆ	๒.๕	๓.๐	๓.๐	๓.๐	๒.๕	๓.๐
๒. แบบเรียนสอนศัพท์ที่เป็นป้ายประกาศซึ่งนักเรียนเห็นอยู่บ่อยๆ	๒.๓	๒.๕	๒.๓	๒.๕	๑.๕	๒.๒
๓. แบบเรียนสอนศัพท์ที่เราจำเป็นต้องใช้เสมอเพื่อมารยาททางสังคมเช่น ขอบใจ ขอโทษ ฯลฯ	๒.๕	๓.๑	๒.๖	๒.๕	๒.๖	๒.๘
๔. แบบเรียนสอนศัพท์และรูปประโยคง่ายๆที่นักเรียนอาจพบในการอ่านหนังสือพิมพ์ พังวิทย์ คู่มือทัศนและภาพยนตร์	๒.๘	๒.๕	๒.๗	๒.๕	๒.๑	๒.๗
๕. แบบเรียนมีแบบฝึกหัดที่ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสได้นำศัพท์และรูปประโยคที่พบในแบบเรียนมาฝึกให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น	๓.๐	๓.๑	๒.๕	๓.๐	๒.๕	๒.๘
๖. แบบเรียนมีตัวอย่างและแบบฝึกหัดให้เขียนเรื่องสั้นๆโดยใช้ศัพท์และรูปประโยคที่เรียนมาแล้ว	๒.๕	๒.๗	๒.๓	๒.๕	๒.๒	๒.๗
๗. แบบเรียนมีตัวอย่างจดหมายถึงชาวต่างประเทศเล่าถึงสิ่งที่น่าสนใจ	๒.๕	๒.๕	๒.๓	๒.๒	๒.๒	๒.๕
๘. แบบเรียนมีตัวอย่างจดหมายธุรกิจ จดหมายสั่งของและติดต่อการงานอย่างง่าย	๑.๘	๑.๕	๒.๐	๒.๐	๑.๕	๒.๑
๙. แบบเรียนมีบทสนทนาที่เป็นประโยคสนทนาที่นักเรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๒.๗	๒.๕	๒.๘	๒.๕	๒.๓	๒.๘
๑๐. แบบเรียนให้ความรู้พื้นฐานพอที่นักเรียนจะหาหนังสือง่ายๆ อ่านด้วยตนเองได้	๒.๘	๓.๐	๒.๘	๒.๕	๒.๕	๒.๘
๑๑. แบบเรียนสอนการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เช่น , : ; . ? "....." เป็นต้น	๒.๗	๒.๕	๒.๕	๒.๖	๒.๐	๒.๕
๑๒. แบบเรียนให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาวตะวันตก เช่น วันสำคัญ การใช้เวลาวาง	๒.๕	๒.๕	๒.๑	๒.๓	๒.๑	๒.๓
๑๓. แบบเรียนให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับบรรทัดศีลของชาวตะวันตก	๒.๕	๒.๒	๒.๓	๒.๕	๑.๗	๑.๗

จากตารางที่ ๓ จะเห็นได้ว่า ในด้านความสอดคล้องกับหลักสูตรของแบบเรียนหลัก
ครูอาจารย์และนักเรียนมีความเห็นตรงกันว่าแบบเรียนหลักทั้ง ๓ ชุดนี้คือ A Direct Method
English Course Book I, II, III, English for Thai Students
Book I, II, III และ Intermediate English Course Book I, II, III
ควรแก้ไขให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่เป็นป้ายประกาศซึ่งนักเรียนเห็นอยู่บ่อย ๆ ให้สอนจดหมายถึงชาวต่างประเทศ
จดหมายธุรกิจ จดหมายสั่งของและจดหมายติดต่องานอย่างง่าย ๆ และให้สอนความรู้พื้นฐาน
เกี่ยวกับวัฒนธรรมและวรรณคดีของชาวตะวันตกให้มากขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่า Intermediate
English Course for Thailand Book I, II, III นั้นครูอาจารย์มีความเห็นว่า
ควรแก้ไขให้สอดคล้องกับหลักสูตรเกือบทุกข้อ มีอยู่เพียงข้อเดียวที่ครูอาจารย์เห็นว่าแบบเรียนนี้
สอดคล้องกับหลักสูตรคือพอใช้ คือ สอนศัพท์ที่เราจำเป็นต้องใช้เพื่อมารยาททางสังคมคือพอใช้

๓. แบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะ

นอกจากแบบเรียนหลักที่กล่าวไว้ในภาคที่ ๒ แล้ว ครูอาจารย์ร้อยละ ๗๕.๒ เห็น
ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องใช้แบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะเพื่อให้นักเรียนได้
ฝึกทักษะต่าง ๆ ให้กว้างขวางขึ้น และครูอาจารย์ร้อยละ ๗๖.๕ กับนักเรียนร้อยละ ๘๓.๓
ใช้แบบเรียนประเภทนี้ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

๓.๑ การเลือกแบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะ

ครูอาจารย์ร้อยละ ๗๕.๗ กับนักเรียนร้อยละ ๘๕.๐ ใช้แบบเรียนเสริม
ทักษะภาษาอังกฤษ ประโยค น.ศ. ทน ครูอาจารย์ร้อยละ ๓๕.๗ กับนักเรียนร้อยละ ๖๐.๐
ใช้ Standard Expression Book I, II, III และครูอาจารย์ร้อยละ ๒๔.๓
กับนักเรียนร้อยละ ๖๐.๐ ใช้ Living Comprehension Book I, II, III

^๕ เลิศ เกษรคำ, วิทยุไทย สาร, แขวง จันทเขต, Standard Expression
(พระนคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๒).

^๕ เลิศ เกษรคำ, วิทยุไทย สาร, แขวง จันทเขต, Living Comprehension
(พระนคร : วัฒนาพานิช, ๒๕๑๒).

(ที่จำนวนครูอาจารย์ผู้ใช้แบบเรียนทั้ง ๓ ชุดนี้รวมกันเกินร้อยละ ๑๐๐ และจำนวนนักเรียนผู้ใช้แบบเรียนทั้ง ๓ ชุดนี้รวมกันเกินร้อยละ ๑๐๐ ก็เพราะว่ามีครูอาจารย์และนักเรียนจำนวนหนึ่งใช้แบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะมากกว่าหนึ่งชุด)

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกแบบเรียนประเภทนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๓๑.๔ ระบุว่าหัวหน้าสายเป็นผู้กำหนด ร้อยละ ๒๔.๓ ไม่ทราบว่าใครเป็นผู้เลือก แต่ใช้ตามที่เคยใช้กันตอ ๆ มา ร้อยละ ๑๕.๗ ระบุว่าอาจารย์ใหญ่เป็นผู้กำหนด ร้อยละ ๑๒.๕ ระบุว่าเลือกร่วมกับเพื่อนครูที่สอนด้วยกัน ร้อยละ ๘.๖ ระบุว่าศึกษานิเทศก์เป็นผู้กำหนด และร้อยละ ๗.๑ ตอบว่ามีสิทธิ์เลือกเอง

เมื่อเลือกแล้ว ปรากฏว่าครูอาจารย์ร้อยละ ๗๗.๑ ใช้ชุดเดิมซ้ำกันทุกปี ร้อยละ ๑๒.๕ เปลี่ยนใช้ชุดอื่นบ้างเป็นบางปี และร้อยละ ๑๐.๐ ไม่ทราบว่าเปลี่ยนหรือไม่ เพราะเพิ่งสอนเป็นปีแรก

๓.๒ การใช้แบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะ

ก่อนใช้แบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะสอน ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๗.๑ ทำบันทึกการสอน ร้อยละ ๔๒.๕ ไม่ทำ ในจำนวนครูอาจารย์ร้อยละ ๔๒.๕ ที่ไม่ทำบันทึกการสอนนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๒๔.๓ ให้เหตุผลที่ไม่ทำว่าอาศัยความชำนาญที่สอนมาแล้วหลายปี ร้อยละ ๑๐.๐ ไม่ทำเพราะไม่มีเวลา และร้อยละ ๘.๖ ไม่ทำเพราะไม่เห็นความจำเป็น

สำหรับกำหนดเวลาที่จะใช้สอนแบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะนั้น ครูอาจารย์ร้อยละ ๒๕.๗ ไม่กำหนดเวลาลงไปแน่นอนว่าจะสอนแบบเรียนประเภทนี้เมื่อใด แต่จะนำมาสอนเมื่อเห็นว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับแบบเรียนหลัก สามารถใช้ฝึกทักษะให้กว้างขวางขึ้นได้ จึงนำมาสอน ร้อยละ ๒๐.๐ ใช้เมื่อสอนแบบเรียนหลักจบแต่ละบท ร้อยละ ๗.๒ ใช้สอนสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง ร้อยละ ๕.๗ ใช้เมื่อสอนแบบเรียนหลักจบเล่มแล้ว และร้อยละ ๑.๔ ใช้เมื่อสอนแบบเรียนหลักจบแต่ละชั่วโมง

การใช้แบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะ ครูอาจารย์ร้อยละ ๗๑.๔ ไม่สอนเรียงลำดับตั้งแต่ต้น แต่เลือกบทที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนหลักมาสอนเป็นตอน ๆ ไป ร้อยละ ๒๘.๖ สอนเรียงลำดับตั้งแต่ต้นเล่มเรื่อยไป

เมื่อใช้แบบเรียนประเภทนี้ ปรากฏว่าครูอาจารย์ร้อยละ ๔๕.๗ ประสบปัญหาหน้อย ร้อยละ ๓๑.๔ ประสบปัญหาพอสมควร ร้อยละ ๒๑.๕ ไม่ประสบปัญหาเลย และร้อยละ ๑.๔

ประสบปัญหามาก

เมื่อเกิดปัญหาการไขแบบเรียนประเภทนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๔๗.๒ อาศัยความ
ช่วยเหลือจากหัวหน้าสาขาวิชา ร้อยละ ๓๔.๓ อาศัยการค้นคว้าจากตำราอื่น ร้อยละ ๒๕.๖ อาศัย
เพื่อนครู และร้อยละ ๑.๔ อาศัยอาจารย์ใหญ่ ปรากฏว่าครูอาจารย์ร้อยละ ๕๔.๓ ทหาวิธีแก้
ปัญหาได้เสมอ ร้อยละ ๕.๗ แก้ปัญหาไม่ค่อยได้

ในแต่ละปีการศึกษา ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๐.๐ สอนแบบเรียนประเภทนี้ไม่จบ
ทั้งเล่มแต่ไขสอนครบทุกเรื่องที่ต้องการนำมาเสริมแบบเรียนหลัก ร้อยละ ๑๕.๖ สามารถสอนได้
จบทั้งเล่ม ร้อยละ ๑๗.๑ สอนไม่ครบทุกเรื่องตามที่ต้องการนำมาเสริมแบบเรียนหลักเพราะไม่มี
เวลาพอ และร้อยละ ๑๘.๓ สอนจนครบถ้วนเมื่อจบระโยคมัธยมศึกษาของตน

๓.๓ ความเห็นทั่วไปเกี่ยวกับแบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะ

ครูอาจารย์ร้อยละ ๒๖.๕ มีความเห็นว่าแบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะ
ที่ใจมีเนื้อหาสอดคล้องกับแบบเรียนหลักคือพอใช้ ร้อยละ ๓๔.๓ เห็นว่าสอดคล้องกันน้อย และ
ร้อยละ ๒.๕ เห็นว่าสอดคล้องกันดีมาก

ทางด้านการฝึกทักษะนั้น ครูอาจารย์ร้อยละ ๒๖.๕ กับนักเรียนร้อยละ
๕๑.๓ เห็นว่าแบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะที่ใช้อยู่ช่วยฝึกทักษะทั้งสี่ให้กว้างขวางและครบถ้วน
กว่าแบบเรียนหลักพอสมควร ครูอาจารย์ร้อยละ ๒๐.๐ กับนักเรียนร้อยละ ๒๐.๐ เห็นว่าไม่
กว้างขวางและครบถ้วนกว่าเลย และครูอาจารย์ร้อยละ ๑๗.๑ กับนักเรียนร้อยละ ๒๕.๗ เห็น
ว่ากว้างขวางและครบถ้วนกว่ามาก

ทางด้านความพอใจของนักเรียน ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๖.๕ มีความเห็นว่า
นักเรียนพอใจแบบเรียนประเภทนี้พอสมควร ร้อยละ ๔.๓ เห็นว่านักเรียนไม่พอใจเลยและร้อยละ
๒.๕ เห็นว่านักเรียนพอใจมาก ความเห็นของครูอาจารย์ใกล้เคียงกับคำตอบของนักเรียน คือ
นักเรียนร้อยละ ๔๗.๕ พอใจแบบเรียนประเภทนี้พอสมควร ร้อยละ ๕.๔ พอใจมาก และ
ร้อยละ ๓.๑ ไม่พอใจเลย

ครูอาจารย์ร้อยละ ๔๐.๐ กับนักเรียนร้อยละ ๕๗.๕ จัดซื้อแบบเรียนประเภท
นี้เอง ครูอาจารย์ร้อยละ ๒๐.๐ ทางโรงเรียนจัดทำให้ และนักเรียนร้อยละ ๒.๕ ยืมจาก
โรงเรียน

สำหรับราคาของแบบเรียนประเภทนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๔.๓ กับนักเรียน

รอยละ ๘๖.๘ เห็นว่าราคาพอสมควร ครูอาจารย์รอยละ ๕.๗ เห็นว่าถูก ไม่มีครูอาจารย์
 หนาคเห็นว่าเป็นแพงเลย ส่วนนักเรียนรอยละ ๑๓.๑ เห็นว่าแพงเกินไป ไม่มีนักเรียนคนไหนเห็น
 ว่าถูกเลย

ครูอาจารย์ และนักเรียนแสดงความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำรูปเล่ม ความสอดคล้อง
 กับหลักการเรียนการสอนและหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ และความสอดคล้องกับหลักสูตรของ
 แบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะทั้งสาม ปรากฏผลดังในตารางที่ ๘, ๙, ๑๐ ซึ่งในตารางทั้ง
 สามนี้ ได้ใช้อักษรย่อแทนชื่อแบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะดังนี้

สท = แบบเรียนเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ประโยค ม.ศ.ต้น

SE = Standard Expression Book I, II, III

LC = Living Comprehension Book I, II, III

ตารางที่ ๔ ค่าเฉลี่ยความเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำรูปแบบของ
แบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะ

คุณภาพ	สท		SE		LC	
	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน
๑. ปกทนทาน	๒.๑	๒.๗	๒.๖	๓.๐	๒.๒	๒.๘
๒. ปกมีศิลปะและลักษณะดึงดูดความสนใจ	๑.๙	๒.๑	๒.๐	๒.๘	๒.๒	๒.๒
๓. รูปเล่มมีความกว้างยาว เหมาะกับความหนา	๓.๐	๓.๑	๒.๖	๒.๘	๒.๙	๓.๐
๔. รูปเล่มมีขนาดและลักษณะ เหมาะกับการใช้ของนักเรียน	๒.๙	๓.๑	๒.๗	๒.๗	๓.๐	๓.๑
๕. กระดาษที่ใช้พิมพ์มีคุณภาพ	๒.๒	๒.๘	๒.๘	๒.๘	๒.๑	๒.๘
๖. การเย็บเล่มทนทาน	๒.๒	๒.๗	๒.๓	๒.๗	๒.๑	๒.๗
๗. การเรียงพิมพ์เรียบร้อย	๒.๙	๓.๐	๒.๘	๓.๑	๒.๙	๓.๑
๘. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ถูกต้อง	๒.๘	๓.๑	๒.๙	๓.๑	๒.๘	๓.๑
๙. ตัวสะกดถูกต้อง	๒.๘	๓.๒	๒.๘	๓.๐	๒.๘	๓.๓
๑๐. ตัวอักษรชัดเจน	๒.๘	๓.๐	๒.๙	๓.๑	๒.๘	๓.๒
๑๑. ตัวอักษรมีขนาดและลักษณะ เหมาะกับสายตาของนักเรียน	๒.๙	๓.๒	๓.๐	๓.๑	๓.๑	๓.๑
๑๒. ตัวอักษรบางตอนมีลักษณะพิเศษ เช่น ตัวเอน ตัวหนา เพื่อเน้นความสำคัญ	๒.๕	๒.๘	๒.๙	๓.๓	๒.๗	๒.๙
๑๓. ภาพประกอบชัดเจน	๒.๕	๒.๖	๒.๒	๒.๐	๒.๖	๒.๙
๑๔. ภาพประกอบสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง	๒.๕	๓.๐	๒.๓	๑.๗	๒.๘	๓.๑
๑๕. ภาพประกอบมีจำนวนเหมาะสมกับความจำเป็น	๒.๖	๓.๐	๒.๑	๑.๘	๒.๘	๓.๐
๑๖. ภาพประกอบช่วยให้นักเรียนสนใจบทเรียน	๒.๕	๒.๘	๒.๘	๑.๙	๒.๗	๓.๑
๑๗. ภาพประกอบช่วยให้นักเรียนเข้าใจและจำเรื่องที่เรียนได้	๒.๕	๒.๘	๒.๘	๑.๙	๒.๖	๓.๑
๑๘. ภาพประกอบมีขนาดเหมาะกับหน้ากระดาษและการใช้ สายตาของนักเรียน	๒.๗	๒.๙	๒.๘	๒.๑	๒.๖	๓.๑

จากตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่า ครูอาจารย์และนักเรียนมีความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำรูปเล่ม แบบเรียนเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ประโยค ม.ศ. ต้น Standard Expression Book I,II,III และ Living Comprehension Book I,II,III ว่าแบบเรียนทั้ง ๓ ชุดนี้ควรแก้ไขคุณภาพของปกให้มีศิลปะและลักษณะดึงดูดความสนใจมากขึ้น แก้ไขกระดาษพิมพ์ให้มีคุณภาพดีขึ้น และการเย็บเล่มก็ควรให้แข็งแรงทนทานขึ้นด้วย สำหรับ แบบเรียนเสริมทักษะภาษาอังกฤษ และ Living Comprehension Book I,II,III ควรแก้ไขปกให้ทนทาน และ Standard Expression Book I,II,III ควรแก้ไขคุณภาพเกี่ยวกับภาพประกอบให้ดีขึ้นด้วย

นอกจากนี้ครูอาจารย์แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า แบบเรียนเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ควรแก้ไขภาพประกอบให้ชัดเจนเพื่อช่วยความเข้าใจ และนักเรียนหลายคนเห็นว่าควรให้กระดาษพิมพ์ดีกว่าเดิมเพราะต้องใช้ติดต่อกัน ๓ ปี สำหรับ Standard Expression Book I,II,III ครูอาจารย์มีความเห็นเพิ่มเติมว่าควรมีภาพประกอบอธิบายความหมายของคำและไวยากรณ์ และนักเรียนเห็นว่า รูปเล่มหนาเกินไป ไม่อยากนำมาโรงเรียนและมีความเห็นว่าภาพประกอบส่วนมากไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง ส่วน Living Comprehension Book I,II,III นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าไม่ควรใช้ลวดเย็บเล่มเพราะทำให้หุดงาย

ตารางที่ ๕ ค่าเฉลี่ยความเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับความสอดคล้องกับหลักการ เรียน
การสอนและหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ของแบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะ

คุณภาพ	สท		SE		LC	
	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน
๑. แบบเรียนนี้เหมาะที่จะใช้กับนักเรียนไทย	๒.๘	๓.๓	๓.๐	๓.๒	๒.๘	๓.๑
๒. เนื้อเรื่องกล่าวถึงสิ่งแวดล้อมที่นักเรียนรู้จัก	๓.๐	๓.๓	๓.๐	๒.๘	๒.๘	๓.๐
๓. เนื้อเรื่องเหมาะกับความสนใจของนักเรียน	๒.๗	๒.๙	๒.๗	๒.๗	๓.๐	๓.๐
๔. เนื้อเรื่องเหมาะกับความต้องการของนักเรียน	๒.๖	๒.๘	๒.๘	๒.๕	๒.๙	๒.๙
๕. บทเรียนแต่ละบทมีความต่อเนื่องกัน	๒.๒	๒.๘	๒.๘	๒.๗	๒.๑	๑.๙
๖. บทเรียนเรียงตามลำดับจากง่ายไปหายาก	๒.๘	๓.๐	๒.๘	๓.๒	๒.๙	๓.๐
๗. บทเรียนนี้ให้คำอธิบายและคำจำกัดความถูกต้องชัดเจน	๒.๗	๓.๐	๒.๗	๓.๐	๒.๙	๓.๐
๘. บทเรียนฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียนครบถ้วน	๓.๐	๓.๒	๒.๕	๒.๖	๒.๘	๒.๖
๙. บทเรียนฝึกทักษะทั้งสี่มีมากน้อยได้สัดส่วนกัน	๒.๙	๓.๑	๒.๘	๒.๗	๒.๘	๒.๖
๑๐. บทเรียนฝึกทักษะทั้งสี่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	๒.๗	๓.๑	๒.๖	๒.๙	๒.๕	๒.๗
๑๑. บทเรียนมีศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน	๒.๘	๓.๑	๒.๘	๒.๕	๒.๙	๓.๐
๑๒. บทเรียนเน้นการสอนศัพท์ที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย	๒.๗	๓.๑	๒.๕	๓.๐	๒.๕	๓.๐
๑๓. บทเรียนเน้นการสอนเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย	๒.๘	๓.๑	๒.๘	๒.๘	๒.๒	๒.๘
๑๔. บทเรียนเน้นการสอนรูปประโยคที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย	๒.๗	๓.๐	๒.๖	๓.๑	๒.๘	๒.๙
๑๕. บทเรียนใช้ภาษาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	๒.๗	๓.๑	๒.๘	๓.๒	๒.๘	๓.๐
๑๖. บทเรียนแต่ละบทมีแบบฝึกหัดท้ายบทสม่ำเสมอ	๒.๗	๒.๙	๓.๒	๓.๒	๓.๑	๓.๘
๑๗. แบบฝึกหัดมีคำสั่งชัดเจนและอธิบายวิธีทำด้วย	๒.๖	๒.๙	๒.๘	๓.๓	๒.๙	๓.๐
๑๘. แบบฝึกหัดครอบคลุมเนื้อหาของบทเรียนที่เรียนไปแล้ว อย่างเพียงพอ	๒.๕	๒.๙	๓.๑	๓.๒	๒.๘	๓.๒
๑๙. แบบฝึกหัดมีทั้งให้ฝึกปากเปล่าและเขียนทั้งแบบอัตนัย และปรนัย	๒.๘	๒.๙	๒.๖	๒.๖	๒.๕	๒.๖

จากตารางที่ ๕ จะเห็นได้ว่า ในด้านความสอดคล้องกับหลักการเรียนการสอนและหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ของแบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะว่า แบบเรียนเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ประโยค ม.ศ.ศน และ Living Comprehension Book I, II, III ควรแก้ไขบทเรียนแต่ละบทให้มีความต่อเนื่องกัน และเห็นว่า Standard Expression Book I, II, III กับ Living Comprehension Book I, II, III ควรแก้ไขบทเรียนให้เน้นการสอนเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย นอกจากนี้ ครูอาจารย์เห็นว่า แบบเรียนเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ควรแก้ไขบทเรียนให้เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก Living Comprehension Book I, II, III ควรแก้ไขบทเรียนให้ฝึกทักษะทั้งสี่ให้ครบถ้วนและ Standard Expression Book I, II, III กับ Living Comprehension Book I, II, III ควรแก้ไขบทเรียนให้ฝึกทักษะทั้งสี่มากขึ้นได้สัดส่วนกัน

นักเรียนแสดงความเห็นเพิ่มเติมเห็นว่า แบบเรียนเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ควรมีเครื่องหมายบอกการออกเสียงหนักเบา และ Living Comprehension Book I, II, III ควรมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ไทยบ้าง

ตารางที่ ๖ ค่าเฉลี่ยความเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับความสอดคล้องกับหลักสูตรของ
แบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะ

คุณภาพ	สท		SE		LC	
	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน
๑. แบบเรียนสอนศัพท์ที่เป็นชื่อสิ่งต่างๆซึ่งนักเรียนเห็นน้อยบ่อยๆ	๒.๗	๓.๒	๓.๐	๓.๐	๒.๘	๓.๐
๒. แบบเรียนสอนศัพท์ที่เป็นป้ายประกาศซึ่งนักเรียนเห็นน้อยบ่อยๆ	๒.๒	๒.๘	๒.๓	๒.๓	๒.๓	๒.๓
๓. แบบเรียนสอนศัพท์ที่เราจำเป็นต้องใช้เสมอเพื่อมารยาททางสังคม เช่น ขอบใจ ขอโทษ ฯลฯ	๒.๗	๓.๐	๒.๘	๒.๘	๒.๖	๒.๘
๔. แบบเรียนสอนศัพท์และรูปประโยคง่ายที่นักเรียนอาจพบในการอ่านหนังสือพิมพ์ พังวิทย์ คูโทรทัศน์และภาพยนตร์	๒.๘	๓.๐	๒.๕	๓.๐	๒.๗	๒.๘
๕. แบบเรียนมีแบบฝึกหัดที่ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสนำศัพท์และรูปประโยคที่พบในแบบเรียนมาฝึกให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น	๒.๗	๓.๑	๒.๘	๓.๑	๒.๘	๓.๑
๖. แบบเรียนมีตัวอย่างและแบบฝึกหัดให้เขียนเรื่องสั้นๆ โดยใช้ศัพท์และรูปประโยคที่เรียนมาแล้ว	๒.๕	๒.๘	๒.๘	๒.๗	๒.๓	๒.๓
๗. แบบเรียนมีตัวอย่างจดหมายถึงชาวต่างประเทศ เล่าถึงสิ่งที่น่าสนใจ	๒.๒	๒.๓	๒.๕	๒.๕	๒.๑	๑.๘
๘. แบบเรียนมีตัวอย่างจดหมายธุรกิจ จดหมายสั่งของ และคิกคอกการงานอย่างง่าย ๆ	๑.๘	๒.๓	๒.๖	๒.๕	๑.๘	๑.๘
๙. แบบเรียนมีบทสนทนาที่เป็นประโยชน์ที่นักเรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๒.๕	๓.๐	๒.๕	๒.๘	๒.๖	๒.๘
๑๐. แบบเรียนให้ความรู้พื้นฐานพอที่นักเรียนจะหาหนังสือง่าย ๆ อ่านด้วยตนเองได้	๒.๕	๓.๐	๒.๘	๓.๐	๒.๘	๓.๐
๑๑. แบบเรียนสอนการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เช่น , : ; . ? "....." เป็นต้น	๒.๓	๒.๘	๒.๘	๓.๐	๒.๘	๒.๘
๑๒. แบบเรียนให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาวตะวันตก เช่น วันสำคัญ การใช้เวลาวาง	๑.๗	๒.๑	๒.๒	๒.๐	๒.๑	๒.๐
๑๓. แบบเรียนให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับบรรทัดศีลของชาวตะวันตก	๑.๗	๑.๘	๒.๒	๑.๘	๒.๐	๑.๘

จากตารางที่ ๒ จะเห็นได้ว่า ในด้านความสอดคล้องกับหลักสูตรนั้น ครูอาจารย์และนักเรียนเห็นว่าควรแก้ไขแบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะทั้ง ๓ ชุดคือ แบบเรียนเสริมทักษะภาษาอังกฤษ, Standard Expression Book I, II, III และ Living Comprehension Book I, II, III ให้สอนศัพท์ที่เป็นป้ายประกาศซึ่งนักเรียนเห็นอยู่บ่อยๆ ให้สอนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวรรณคดีของชาวตะวันตก นอกจากนี้ แบบเรียนเสริมทักษะภาษาอังกฤษ และ Living Comprehension Book I, II, III ควรแก้ไขให้มีตัวอย่างจดหมายถึงชาวต่างประเทศ จดหมายธุรกิจและจดหมายติดต่องานอย่างง่าย ๆ ตลอดจนการสนทนาใช้เครื่องหมายวรรคตอน สำหรับ Living Comprehension Book I, II, III ยังควรแก้ไขให้มีตัวอย่างและแบบฝึกหัดเขียนเรื่องสั้น ๆ โดยใช้ศัพท์และรูปประโยคที่เรียนมาแล้ว และครูอาจารย์เห็นว่า แบบเรียนเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ควรแก้ไขให้บทเรียนสอนศัพท์และรูปประโยคง่าย ๆ ที่นักเรียนอาจมีโอกาสได้พบในการอ่านหนังสือพิมพ์ ทั้งวิทย์ ภูเขา โทรทัศน์และภาพยนตร์ควย

๔. แบบเรียนเสริมประเภทคำประพันธ์

นอกจากแบบเรียนหลักและแบบเรียนเสริมประเภทเสริมทักษะแล้ว มีครูอาจารย์ร้อยละ ๓๑.๓ และนักเรียนร้อยละ ๒๐.๘ ใช้แบบเรียนเสริมประเภทคำประพันธ์ควย รายละเอียดเกี่ยวกับแบบเรียนประเภทนี้ดังนี้

๔.๑ การเลือกแบบเรียนเสริมประเภทคำประพันธ์

ครูอาจารย์ทั้งหมดและนักเรียนทั้งหมดที่ใช้แบบเรียนประเภทนี้เลือกใช้ บทอาขยาน ภาษาอังกฤษ ม.ศ.๑,๒,๓

สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกแบบเรียนประเภทนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๔๖.๖ ตอบว่าไม่ทราบว่าใครเป็นผู้เลือก แต่ใช้ตามที่เคยใช้กันต่อ ๆ มา ร้อยละ ๒๐.๐ ระบุว่าศึกษานิเทศก์เป็นผู้กำหนดเลือก ร้อยละ ๑๖.๗ ระบุว่าหัวหน้าสายเป็นผู้กำหนดเลือก ร้อยละ ๑๐.๐ ระบุว่าเลือกร่วมกับเพื่อนครูอาจารย์ที่สอนด้วยกัน และร้อยละ ๖.๗ ระบุว่าอาจารย์ใหญ่เป็นผู้กำหนดเลือก

เมื่อเลือกแล้วปรากฏว่า ครูอาจารย์ร้อยละ ๔๖.๗ ใช้แบบเรียนประเภทนี้ชุดเดิมซ้ำกันทุกปี และร้อยละ ๑๓.๓ ไม่ทราบว่าใช้ชุดเดิมหรือเปลี่ยนใช้ชุดอื่นเพราะเพิ่งสอนเป็นปีแรก

๔.๖ การใช้แบบเรียนเสริมประเภทคำประพันธ์

ครูอาจารย์ร้อยละ ๔๐.๐ เริ่มสอนแบบเรียนประเภทคำประพันธ์ตั้งแต่เทอมแรก ร้อยละ ๑๓.๓ เริ่มสอนตั้งแต่เทอมที่สอง และร้อยละ ๖.๗ เริ่มสอนตั้งแต่เทอมที่สาม

การใช้แบบเรียนประเภทนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๖.๗ ทำบันทึกการสอน ร้อยละ ๔๓.๓ ไม่ทำ ในจำนวนครูอาจารย์ร้อยละ ๔๓.๓ ที่ไม่ทำบันทึกการสอนนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๓๐.๐ ให้เหตุผลว่า ไม่ทำเพราะอาศัยความชำนาญที่สอนมาแล้วหลายปี ร้อยละ ๑๐.๐ ไม่ทำเพราะไม่มีเวลา และร้อยละ ๓.๐ ไม่ทำเพราะไม่เห็นความจำเป็น

การใช้แบบเรียนประเภทนี้ ปรากฏว่าครูอาจารย์ร้อยละ ๕๐.๐ สอนเรียงลำดับ ตั้งแต่ต้นเล่มเรื่อยไป ร้อยละ ๑๐.๐ ไม่สอนเรียงลำดับ เลือกบทที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนหลักมาสอนเป็นตอน ๆ ไป

กิจกรรมที่ใช้ในการสอนแบบเรียนเสริมประเภทคำประพันธ์นั้น ครูอาจารย์ร้อยละ ๖๖.๗ ใช้เทป ร้อยละ ๒๐.๐ ให้นักเรียนแสดงละคร ร้อยละ ๑๖.๗ ใช้การแปลเป็นภาษาไทย ร้อยละ ๑๓.๓ ให้นักเรียนอ่านดูกลอนตามจังหวะ และร้อยละ ๖.๗ ให้นักเรียนร้องเพลง (ที่จำนวนครูอาจารย์รวมกันเกินกว่าร้อยละ ๑๐๐ เนื่องจากครูอาจารย์บางท่านใช้กิจกรรมในการสอนแบบเรียนนี้รวมกันหลายแบบ เช่น บางท่านใช้ทั้งเทป ทั้งให้แสดงละคร และทั้งให้อ่านดูกลอนตามจังหวะ เป็นต้น)

เมื่อสอนแล้ว ครูอาจารย์ทั้งหมดให้นักเรียนท่องจำคำประพันธ์ โดยครูอาจารย์ร้อยละ ๕๖.๗ กำหนดบทประพันธ์ให้นักเรียนท่อง ร้อยละ ๓.๓ ให้นักเรียนเลือกคำประพันธ์ของตัวเอง

เมื่อใช้แบบเรียนนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๓๖.๗ ไม่ประสบปัญหาเลย และครูอาจารย์จำนวนเท่ากันประสบปัญหาพอควร ครูอาจารย์ร้อยละ ๒๓.๓ ประสบปัญหาน้อย และร้อยละ ๓.๓ ประสบปัญหามาก เมื่อเกิดปัญหาการใช้แบบเรียนประเภทนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๔๖.๗ อาศัยความช่วยเหลือจากหัวหน้าสาขาวิชา ร้อยละ ๓๐.๐ อาศัยความช่วยเหลือจากเพื่อนครู ร้อยละ ๑๖.๗ อาศัยตำราอื่น ๆ และร้อยละ ๓.๓ อาศัยความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์และวิทยากร ปรากฏว่าครูอาจารย์ร้อยละ ๕๓.๓ แก้ปัญหาได้เสมอ ร้อยละ ๖.๗ แก้ปัญหาไม่ค่อยได้

๔.๓ ความเห็นทั่วไปเกี่ยวกับแบบเรียนเสริมประเภทคำประพันธ์

ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๖.๗ เห็นว่า บทอาขยานภาษาอังกฤษ ม.ศ.๑,๒,๓ ให้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะคำประพันธ์ภาษาอังกฤษพอเป็นพื้นฐานในการศึกษาชั้นสูงต่อไป ร้อยละ ๑๓.๓ เห็นว่าไม่ได้ให้

สำหรับจังหวะ (Rhythm) ที่ใช้ใน**บทอาขยานภาษาอังกฤษ** ม.ศ.๑,๒,๓ นั้น ครูอาจารย์ร้อยละ ๗๓.๔ เห็นว่าสามารถทำให้นักเรียนสนุกสนานได้พอสมควร ร้อยละ ๑๓.๓ เห็นว่าทำให้นักเรียนสนุกสนานได้มาก ร้อยละ ๑๐.๐ เห็นว่าทำให้นักเรียนสนุกสนานได้น้อย และร้อยละ ๓.๓ เห็นว่าไม่ทำให้นักเรียนสนุกสนานได้เลย เป็นที่น่าสังเกตว่าความเห็นของครูอาจารย์ใกล้เคียงกับคำตอบของนักเรียน คือ นักเรียนร้อยละ ๗๐.๐ ตอบว่าได้รับความสนุกสนานในการเรียนแบบเรียนนี้พอสมควร ร้อยละ ๑๕.๐ ตอบว่าได้รับความสนุกสนานมาก และร้อยละ ๑๕.๐ ตอบว่าไม่ได้รับความสนุกสนานเลย

ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๖.๗ กับนักเรียนร้อยละ ๑๐๐ จัดข้อแบบเรียนประเภทนี้เอง และครูอาจารย์ร้อยละ ๔๓.๓ ไม่ตองจัดข้อ ทางโรงเรียนจัดทำให้ สำหรับราคาของ**บทอาขยานภาษาอังกฤษ**นี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๖.๗ กับนักเรียนร้อยละ ๕๐.๐ เห็นว่าราคาพอสมควร และครูอาจารย์ร้อยละ ๔๓.๓ กับนักเรียนร้อยละ ๕๐.๐ เห็นว่าราคาถูก ไม่มีครูอาจารย์ท่านใดและนักเรียนคนใดเห็นว่าราคาของแบบเรียนนี้แพงเลย

ครูอาจารย์และนักเรียนได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำรูปเล่ม ความสอดคล้องกับหลักการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและความสอดคล้องกับหลักสูตรของ**บทอาขยานภาษาอังกฤษ** ม.ศ.๑,๒,๓ ปรากฏผลดังในตารางที่ ๗,๘,๙ ต่อไปนี้

ตารางที่ ๗ ค่าเฉลี่ยความเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำรูปเล่มของ
บทอาชยานภาษาอังกฤษ ม.ศ.๑, ๒, ๓

คุณภาพ	ครู	นักเรียน
๑. ปกหนา	๒.๒	๒.๓
๒. ปกมีศิลปะและลักษณะดึงดูดความสนใจ	๑.๕	๑.๕
๓. รูปเล่มมีความกว้างยาว เหมาะกับความหนา	๒.๖	๒.๕
๔. รูปเล่มมีขนาดและลักษณะ เหมาะสมกับการใช้ของนักเรียน	๒.๖	๒.๖
๕. กระดาษที่ใช้พิมพ์มีคุณภาพ	๒.๓	๒.๓
๖. การเย็บเล่มหนา	๒.๔	๒.๒
๗. การเรียงพิมพ์ระเบียบ	๒.๕	๓.๑
๘. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ถูกต้อง	๒.๘	๓.๓
๙. ตัวสะกดถูกต้อง	๒.๕	๓.๓
๑๐. ตัวอักษรชัดเจน	๓.๐	๓.๒
๑๑. ตัวอักษรมีขนาดและลักษณะ เหมาะกับสายตาของนักเรียน	๒.๘	๓.๑
๑๒. ตัวอักษรบางตอนมีลักษณะพิเศษ เช่น ตัวเอน ตัวหนา เพื่อเน้นความสำคัญ	๒.๖	๒.๓
๑๓. ภาพประกอบชัดเจน	๒.๒	๓.๐
๑๔. ภาพประกอบสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง	๒.๒	๓.๒
๑๕. ภาพประกอบมีจำนวนเหมาะสมกับความจำเป็น	๒.๓	๓.๐
๑๖. ภาพประกอบช่วยให้นักเรียนสนใจบทเรียน	๒.๑	๓.๑
๑๗. ภาพประกอบช่วยให้นักเรียนเข้าใจและจำเรื่องที่เรียนได้	๒.๓	๓.๑
๑๘. ภาพประกอบมีขนาดเหมาะกับหน้ากระดาษและการใช้สายตาของนักเรียน	๒.๓	๓.๐

จากตารางที่ ๗ จะเห็นว่าครูอาจารย์และนักเรียนเห็นว่า บทอาชยานภาษาอังกฤษ
 ม.ศ. ๑, ๒, ๓ ควรแก้ไขคุณภาพในการจัดทำรูปเล่มทางด้านปก กระดาษที่ใช้พิมพ์ การเย็บเล่ม
 การใช้ ตัวอักษรลักษณะพิเศษเพื่อเน้นความสำคัญ และครูอาจารย์เห็นว่าควรแก้ไขคุณภาพต่าง ๆ ของ
 ภาพประกอบอีกด้วย

ตารางที่ ๘ ค่าเฉลี่ยความเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับความสอดคล้องกับหลักการเรียน
การสอนและหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ของ บทอาขยานภาษาอังกฤษ ม.ศ. ๑,๒,๓

คุณภาพ	ครู	นักเรียน
๑. แบบเรียนนี้เหมาะที่จะใช้กับนักเรียนไทย	๒.๕	๓.๐
๒. เนื้อเรื่องกล่าวถึงสิ่งแวดล้อมที่นักเรียนรู้จัก	๒.๔	๒.๗
๓. เนื้อเรื่องเหมาะสมกับความสนใจของนักเรียน	๒.๗	๒.๗
๔. เนื้อเรื่องเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน	๒.๖	๒.๕
๕. บทเรียนแต่ละบทมีความต่อเนื่องกัน	๒.๐	๑.๘
๖. บทเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	๒.๔	๒.๔
๗. บทเรียนให้คำอธิบายและคำจำกัดความถูกต้องชัดเจน	๒.๕	๒.๘
๘. บทเรียนฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ครบถ้วน	๒.๕	๒.๘
๙. บทเรียนฝึกทักษะทั้งสี่มากน้อยใกล้เคียงกัน	๒.๔	๒.๘
๑๐. บทเรียนฝึกทักษะทั้งสี่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	๒.๕	๒.๖
๑๑. บทเรียนมีศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน	๒.๓	๒.๑
๑๒. บทเรียนเน้นการสอนศัพท์ที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย	๒.๖	๓.๒
๑๓. บทเรียนเน้นการสอนเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย	๒.๖	๒.๘
๑๔. บทเรียนเน้นการสอนรูปประโยคที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย	๒.๕	๒.๕
๑๕. บทเรียนใช้ภาษาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	๒.๕	๒.๘
๑๖. บทเรียนแต่ละบทมีแบบฝึกหัดท้ายบทสม่ำเสมอ	๑.๔	๑.๓
๑๗. แบบฝึกหัดมีคำสั่งชัดเจนและอธิบายวิธีทำด้วย	๑.๓	๑.๒
๑๘. แบบฝึกหัดครอบคลุมเนื้อหาของบทเรียนที่เรียนไปแล้วอย่างเพียงพอ	๑.๒	๑.๒
๑๙. แบบฝึกหัดมีทั้งให้ฝึกปากเปล่าและเขียนทั้งอัตโนมัติและปรนัย	๑.๔	๑.๒

จากตารางที่ ๔ จะเห็นได้ว่า ทางด้านความสอดคล้องกับการเรียนการสอนและจิตวิทยา
แห่งการเรียนรู้ นั้น ครูอาจารย์และนักเรียนเห็นว่า บทอาชยานภาษาอังกฤษ ม.ศ. ๑,๒,๓ ควร
แก้ไขให้บทเรียนแต่ละบทมีความต่อเนื่องกันและให้เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก นอกจากนี้ควรแก้ไข
บทเรียนใหม่ศัพท์ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของนักเรียน และครูอาจารย์เห็นว่า แบบเรียนนี้ควรแก้ไข
เนื้อเรื่องให้กล่าวถึงสิ่งแวดล้อมที่นักเรียนรู้จักและให้ฝึกทักษะทั้งสี่มาน้อยได้สัดส่วนกันด้วย สำหรับ
ทางด้านแบบฝึกหัดนั้น ครูอาจารย์และนักเรียนเห็นพ้องกันว่าแบบเรียนนี้ไม่มีแบบฝึกหัดท้ายบท

นักเรียนแสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า ควรมีแบบฝึกหัด เพื่อให้เข้าใจ เพราะถึงจะท่องจำได้
ก็ไม่เข้าใจเท่าทำแบบฝึกหัด

ตารางที่ ๕ ค่าเฉลี่ยความเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับความสอดคล้องกับหลักสูตรของ
บทอาชยานภาษาอังกฤษ ม.ศ.๑,๒,๓

คุณภาพ	ครู	นักเรียน
๑. แบบเรียนสอนศัพท์ที่เป็นชื่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนเห็นอยู่บ่อย ๆ	๒.๓	๒.๖
๒. แบบเรียนสอนศัพท์ที่เป็นป้ายประกาศซึ่งนักเรียนเห็นอยู่บ่อย ๆ	๑.๗	๑.๕
๓. แบบเรียนสอนศัพท์ที่เราจำเป็นต้องใช้เสมอเพื่อมารยาททางสังคม เช่น ขอบใจ ขอโทษ	๒.๑	๒.๑
๔. แบบเรียนสอนศัพท์และรูปประโยคง่าย ๆ ที่นักเรียนอาจพบในการอ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์และภาพยนตร์	๒.๐	๒.๒
๕. แบบเรียนมีแบบฝึกหัดที่ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสได้นำศัพท์และรูปประโยคที่นักเรียนพบในบทเรียนมาฝึกให้ชำนาญยิ่งขึ้น	๒.๐	๒.๑
๖. แบบเรียนมีตัวอย่างและแบบฝึกหัดให้เขียนเรื่องสั้น ๆ โดยใช้ศัพท์และรูปประโยคที่เรียนมาแล้ว	๑.๘	๑.๘
๗. แบบเรียนมีตัวอย่างจดหมายถึงชาวต่างประเทศเล่าถึงสิ่งที่น่าสนใจ	๒.๐	๑.๓
๘. แบบเรียนมีตัวอย่างจดหมายธุรกิจ จดหมายสั่งของ และจดหมายติดต่อกิจการงานอย่างง่าย ๆ	๑.๘	๑.๒
๙. แบบเรียนมีบทสนทนาที่เป็นประโยคสนทนาที่นักเรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๒.๘	๑.๕
๑๐. แบบเรียนให้ความรู้พื้นฐานพอที่นักเรียนจะหาหนังสือง่าย ๆ อ่านด้วยตนเองได้	๒.๘	๒.๕
๑๑. แบบเรียนสอนการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เช่น , : ; . ? "....." เป็นต้น	๒.๕	๒.๘
๑๒. แบบเรียนให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาวตะวันตก เช่น วันสำคัญ การใช้เวลาวาง	๑.๕	๑.๕
๑๓. แบบเรียนให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวรรณคดีของชาวตะวันตก	๒.๘	๑.๘

จากตารางที่ ๕ ครูอาจารย์และนักเรียนเห็นว่าแบบเรียนนี้ควรแก้ไขคุณภาพทุก ๆ ด้านให้สอดคล้องกับหลักสูตร มีเพียงข้อเดียวที่ครูอาจารย์และนักเรียนเห็นพ้องกันว่าดีพอใช้ คือ แบบเรียนสอนการใช้เครื่องหมายวรรคตอนดีพอใช้

๕. หนังสืออ่านประกอบ

นอกจากแบบเรียนหลัก แบบเรียนเสริมทั้งประเภทเสริมทักษะ และประเภทคำประพันธ์ แล้ว ครูอาจารย์ร้อยละ ๘๖.๕ เห็นว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องใช้หนังสืออ่านประกอบ แต่ครูอาจารย์ร้อยละ ๓๘.๕ และนักเรียนเพียงร้อยละ ๓๙.๖ ใช้หนังสืออ่านประกอบ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๕.๑ การเลือกหนังสืออ่านประกอบ

ครูอาจารย์และนักเรียนที่ใช้หนังสืออ่านประกอบใช้ Five Stories^๒ เป็นหนังสืออ่านประกอบชั้น ม.ศ. ๑ ใช้ A Holiday at Hua Hin^๓ เป็นหนังสืออ่านประกอบชั้น ม.ศ. ๒ และใช้ The Haunted House^๔ เป็นหนังสืออ่านประกอบชั้น ม.ศ. ๓ สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกหนังสืออ่านประกอบนั้น ครูอาจารย์ร้อยละ ๓๕.๒ ระบุว่าหัวหน้าสายวิชาเป็นผู้กำหนดเลือก ร้อยละ ๒๙.๗ ไม่ทราบว่าใครเป็นผู้เลือก ใช้ตามที่เคยใช้กันต่อ ๆ มา ร้อยละ ๒๑.๖ ตอบว่าเลือกร่วมกับครูอาจารย์ที่สอนด้วยกัน ร้อยละ ๕.๔ ตอบว่ามีสิทธิ์เลือกเอง ร้อยละ ๕.๔ ระบุว่าศึกษานิเทศก์เป็นผู้กำหนดเลือก และร้อยละ ๒.๗ ระบุว่าอาจารย์ใหญ่เป็นผู้กำหนดเลือก

เมื่อเลือกแล้วปรากฏว่า ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๙.๕ ใช้หนังสืออ่านประกอบชุดเดิมซ้ำกันทุกปี ร้อยละ ๒๑.๖ เปลี่ยนใช้ชุดอื่นบ้างเป็นบางปี และร้อยละ ๑๘.๙ ไม่ทราบว่าเปลี่ยนหรือใช้ชุดเดิมเพราะเพิ่งสอนเป็นปีแรก

๕.๒ การใช้หนังสืออ่านประกอบ

ก่อนใช้หนังสืออ่านประกอบ ครูอาจารย์ร้อยละ ๖๔.๙ ทำบันทึกการสอน ร้อยละ ๓๕.๑ ไม่ทำ ในจำนวนครูอาจารย์ร้อยละ ๓๕.๑ ที่ไม่ทำบันทึกการสอนนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๑๘.๙ ให้เหตุผลว่าไม่ทำเพราะอาศัยความชำนาญที่สอนมาแล้วหลายปี ร้อยละ ๑๓.๕

^๒กรมวิชาการ , Five Stories (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๑๐).

^๓กรมวิชาการ , A Holiday at Hua Hin (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๑๐).

^๔กรมวิชาการ , The Haunted House (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๑๑).

ไม่ทำเพราะไม่มีเวลา และร้อยละ ๒.๓ ไม่ทำเป็นลายลักษณ์อักษร แต่เตรียมการสอน

ในการใช้หนังสืออ่านประกอบ ครูอาจารย์ร้อยละ ๗๕.๓ ใช้หนังสืออ่านประกอบ สลับกับแบบเรียนหลัก ร้อยละ ๑๖.๒ ใช้เมื่อสอนแบบเรียนหลักจบครบถ้วนแล้ว และร้อยละ ๘.๑ สอนสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง

สำหรับกิจกรรมที่ใช้ในการสอนหนังสืออ่านประกอบนั้น ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๕.๕ ให้นักเรียนอ่านในเวลาว่าง นอกเวลาว่าง ร้อยละ ๔๘.๓ ให้นักเรียนอ่านนอกเวลาแล้วนำมา อภิปรายในห้องเรียน ร้อยละ ๓๖.๔ แบ่งกลุ่มนักเรียนมอบหมายให้รายงานการอ่านหนังสือเป็นตอน ๆ ไป ร้อยละ ๒๔.๓ ใช้วิธีแปลเป็นภาษาไทยเพื่อให้นักเรียนเข้าใจแจ่มแจ้ง ร้อยละ ๕.๔ ให้นักเรียน อ่านแล้วทำแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความเข้าใจ และร้อยละ ๒.๓ ให้นักเรียนอ่านในเวลาทั้งหมด

เมื่อใช้หนังสืออ่านประกอบ ครูอาจารย์ร้อยละ ๓๕.๑ ไม่ประสบปัญหาเลย และ จำนวนเท่ากันประสบปัญหาพอสมควร ร้อยละ ๒๕.๓ ประสบปัญหาน้อย เมื่อประสบปัญหา ครูอาจารย์ จำนวนเท่ากันคือร้อยละ ๔๕.๕ อาศัยความช่วยเหลือจากหัวหน้าสายวิชาและเพื่อนครู ร้อยละ ๒.๓ อาศัยความช่วยเหลือจากอาจารย์ใหญ่ วิทยากร และตำราอื่น ๆ ปรากฏว่าครูอาจารย์ร้อยละ ๕๑.๕ แก้ปัญหาการใช้หนังสืออ่านประกอบได้เสมอ ร้อยละ ๘.๑ แก้ปัญหาไม่ค่อยได้

ในแต่ละปีการศึกษา ปรากฏว่าครูอาจารย์ร้อยละ ๗๐.๓ สอนหนังสืออ่านประกอบ แต่ละเล่มจบครบถ้วน ร้อยละ ๑๘.๕ สอนไม่จบอยู่หลายบท ในจำนวนครูอาจารย์ร้อยละ ๑๘.๕ ที่ สอนไม่จบนี้ ครูอาจารย์ร้อยละ ๘.๑ ให้เหตุผลที่สอนไม่จบอยู่หลายบทว่า เป็นเพราะหนังสืออ่าน ประกอบมีเนื้อหามากไป และจำนวนเท่ากันนั้นให้เหตุผลว่า สอนไม่จบเพราะเวลาที่กำหนดให้สอนภาษาอังกฤษมีน้อยไป และร้อยละ ๒.๓ เป็นเพราะนักเรียนอ่อนมาก

๕.๓ ความเห็นทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับหนังสืออ่านประกอบ

ครูอาจารย์ร้อยละ ๘๓.๘ เห็นว่าศัพท์และรูปประโยคในหนังสืออ่านประกอบสอดคล้องกับแบบเรียนหลัก ร้อยละ ๑๖.๒ เห็นว่าไม่สอดคล้อง

ครูอาจารย์ร้อยละ ๕๑.๕ เห็นว่าหนังสืออ่านประกอบทำจากพื้นฐานความรู้ของ นักเรียนที่ได้จากแบบเรียนหลัก ความคิดเห็นของครูอาจารย์ได้รับการยืนยันจากคำตอบของนักเรียนว่า ถูกต้อง เพราะนักเรียนร้อยละ ๗๕.๐ อ่านได้ทั้งหมด ร้อยละ ๑๐.๕ อ่านได้บ้าง ไม่มีนักเรียน คนใคอ่านไม่ได้เลย

ทางด้านความพอใจของนักเรียนนั้น ครูอาจารย์ร้อยละ ๘๖.๕ เห็นว่า นักเรียน

พอใจหนังสืออ่านประกอบพอสมควร ร้อยละ ๘.๑ เห็นว่าพอใจมาก ร้อยละ ๕.๔ เห็นว่าไม่พอใจ คำตอบของนักเรียนคล้ายคลึงกับของครูอาจารย์ คือ นักเรียนร้อยละ ๗๕.๐ ตอบว่าพอใจหนังสืออ่านประกอบพอสมควร ร้อยละ ๑๕.๗ ตอบว่าพอใจมาก และร้อยละ ๕.๓ ตอบว่าไม่พอใจเลย

ครูอาจารย์ร้อยละ ๖๖.๖ และนักเรียนร้อยละ ๑๐๐ จัดซื้อหนังสืออ่านประกอบเอง มีครูอาจารย์ร้อยละ ๓๗.๘ ที่ทางโรงเรียนจัดหาให้ สำหรับราคานั้น ครูอาจารย์ร้อยละ ๘๑.๑ และนักเรียนร้อยละ ๕๔.๗ เห็นว่าราคาของหนังสืออ่านประกอบพอสมควร ครูอาจารย์ร้อยละ ๑๘.๕ กับนักเรียนร้อยละ ๕.๓ เห็นว่าถูก ไม่มีครูอาจารย์และนักเรียนคนใดเห็นว่าราคาแพงเกินไปเลย

ครูอาจารย์และนักเรียนได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำรูปเล่ม ความสอดคล้องกับหลักการเรียนการสอนและหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ และความสอดคล้องกับหลักสูตรของหนังสืออ่านประกอบทั้งสาม ปรากฏผลทั้งในตารางที่ ๑๐, ๑๑, ๑๒ ซึ่งในตารางทั้งสามนี้ ได้ใช้อักษรย่อแทนหนังสืออ่านประกอบทั้งสามดังนี้

FS	=	<u>Five Stories</u>
HHH	=	<u>A Holiday at Hua Hin</u>
HH	=	<u>The Haunted House</u>

ตารางที่ ๑๐ ค่าเฉลี่ยความเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับคุณภาพในการจัดทำรูปเล่มของหนังสืออ่านประกอบ

คุณภาพ	FS ครู นักเรียน		HHH ครู นักเรียน		HH ครู นักเรียน	
	๑. ปกหนาหนา	๒.๒	๒.๔	๒.๓	๓.๒	๒.๔
๒. ปกมีศิลปะและลักษณะดึงดูดความสนใจ	๒.๐	๓.๐	๒.๕	๓.๐	๒.๑	๒.๓
๓. รูปเล่มมีความกว้างยาว เหมาะกับความหนา	๓.๐	๓.๐	๓.๐	๓.๒	๒.๕	๓.๒
๔. รูปเล่มมีขนาดและลักษณะเหมาะกับการใช้ของนักเรียน	๓.๐	๓.๐	๓.๐	๓.๒	๒.๘	๓.๐
๕. กระดาษที่ใช้พิมพ์มีคุณภาพ	๒.๖	๒.๘	๒.๕	๓.๒	๒.๙	๓.๐
๖. การเย็บเล่มหนาหนา	๒.๖	๒.๘	๒.๘	๓.๒	๒.๔	๒.๖
๗. การเรียงพิมพ์มีระเบียบ	๒.๘	๓.๓	๒.๙	๓.๒	๒.๙	๒.๙
๘. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ถูกต้อง	๒.๓	๓.๒	๒.๘	๓.๐	๒.๙	๒.๙
๙. ตัวสะกดถูกต้อง	๓.๐	๓.๑	๒.๙	๓.๐	๓.๐	๓.๐
๑๐. ตัวอักษรชัดเจน	๓.๐	๓.๓	๓.๑	๓.๓	๓.๑	๓.๑
๑๑. ตัวอักษรมีขนาดและลักษณะเหมาะกับสายตาของนักเรียน	๓.๐	๓.๔	๓.๒	๓.๔	๓.๑	๓.๑
๑๒. ตัวอักษรบางตอนมีลักษณะพิเศษ เช่น ตัวเอน ตัวหนา เพื่อเน้นความสำคัญ	๒.๐	๒.๔	๒.๒	๒.๔	๒.๔	๒.๐
๑๓. ภาพประกอบชัดเจน	๒.๓	๓.๑	๒.๓	๓.๑	๒.๓	๒.๓
๑๔. ภาพประกอบสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง	๒.๓	๓.๒	๒.๒	๓.๔	๒.๘	๒.๙
๑๕. ภาพประกอบมีจำนวนเหมาะสมกับความจำเป็น	๒.๖	๓.๓	๒.๓	๓.๐	๓.๐	๒.๓
๑๖. ภาพประกอบช่วยให้นักเรียนสนใจบทเรียน	๒.๖	๓.๔	๓.๐	๒.๘	๒.๘	๒.๓
๑๗. ภาพประกอบช่วยให้นักเรียนเข้าใจและจำเรื่องที่เรียนได้	๒.๕	๓.๒	๓.๔	๓.๐	๓.๐	๒.๓
๑๘. ภาพประกอบมีขนาดเหมาะกับหน้ากระดาษและการใช้สายตาของนักเรียน	๒.๖	๓.๓	๓.๓	๒.๖	๒.๖	๒.๘

จากตารางที่ ๑๐ จะเห็นได้ว่าทางด้านคุณภาพในการจัดทำรูปเล่มนั้น ครูอาจารย์และนักเรียนมีความเห็นตรงกันว่าหนังสืออ่านประกอบทั้งสามควรแก้ไขอักษรบางตอนให้มีลักษณะพิเศษ เพื่อเน้นความสำคัญ นอกจากนี้ครูอาจารย์เห็นว่า Five Stories และ The Haunted House ควรแก้ไขปกให้ทันสมัยและมีศิลปะและลักษณะดึงดูดความสนใจ และ Five Stories กับ A Holiday at Hua Hin ควรแก้ไขภาพประกอบให้สัมพันธ์กับเรื่อง A Holiday at Hua Hin ควรแก้ไขภาพประกอบให้มีจำนวนเหมาะสมกับความจำเป็นและ The Haunted House ควรแก้ไขการเย็บเล่มให้ทันสมัย

ตารางที่ ๑๑ ค่าเฉลี่ยความเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับความสอดคล้องกับหลักการเรียนการสอนและหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ของหนังสืออ่านประกอบ

คุณภาพ	FS ครู นักเรียน		HHH ครู นักเรียน		HH ครู นักเรียน	
	๑. แบบเรียนนี้เหมาะที่จะใช้กับนักเรียนไทย	๒.๘	๓.๑	๒.๘	๓.๒	๒.๐
๒. เนื้อเรื่องกล่าวถึงสิ่งแวดล้อมที่นักเรียนรู้จัก	๒.๖	๓.๐	๒.๖	๓.๒	๓.๒	๓.๐
๓. เนื้อเรื่องเหมาะกับความสนใจของนักเรียน	๒.๗	๓.๐	๒.๕	๒.๘	๓.๑	๒.๕
๔. เนื้อเรื่องเหมาะกับความต้องการของนักเรียน	๒.๕	๒.๙	๒.๕	๒.๘	๓.๐	๒.๗
๕. บทเรียนแต่ละบทมีความต่อเนื่องกัน	๒.๐	๒.๔	๒.๘	๓.๓	๓.๒	๒.๙
๖. บทเรียนเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	๒.๖	๒.๖	๓.๒	๓.๐	๓.๐	๒.๓
๗. บทเรียนให้คำอธิบายและคำจำกัดความถูกต้องชัดเจน	๒.๖	๓.๐	๓.๐	๒.๗	๓.๐	๒.๕
๘. บทเรียนฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ครบถ้วน	๒.๑	๒.๗	๒.๖	๒.๔	๒.๓	๒.๒
๙. บทเรียนฝึกทักษะทั้งสี่มีมากน้อยได้สัดส่วนกัน	๒.๓	๒.๗	๒.๔	๒.๔	๒.๔	๒.๑
๑๐. บทเรียนฝึกทักษะทั้งสี่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	๒.๔	๒.๘	๒.๘	๒.๘	๒.๖	๒.๒
๑๑. บทเรียนมีศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน	๒.๖	๒.๙	๒.๗	๓.๑	๓.๑	๒.๒
๑๒. บทเรียนเน้นการสอนศัพท์ที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย	๒.๔	๒.๒	๒.๐	๒.๕	๒.๗	๒.๓
๑๓. บทเรียนเน้นการสอนเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย	๒.๔	๒.๑	๑.๘	๒.๒	๒.๓	๒.๓
๑๔. บทเรียนเน้นการสอนรูปประโยคที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย	๒.๖	๒.๓	๒.๐	๒.๖	๒.๖	๒.๔
๑๕. บทเรียนใช้ภาษาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	๒.๘	๓.๐	๒.๔	๓.๐	๓.๑	๒.๗
๑๖. บทเรียนแต่ละบทมีแบบฝึกหัดท้ายบทสม่ำเสมอ	๑.๒	๑.๓	๑.๒	๑.๔	๑.๔	๑.๔
๑๗. แบบฝึกหัดมีคำสั่งชัดเจนและอธิบายวิธีทำด้วย	๑.๒	๑.๓	๑.๒	๑.๔	๑.๔	๑.๒
๑๘. แบบฝึกหัดครอบคลุมเนื้อหาของบทเรียนที่เรียนไปแล้วอย่างเพียงพอ	๑.๒	๑.๓	๑.๒	๑.๔	๑.๒	๑.๓
๑๙. แบบฝึกหัดมีทั้งให้ฝึกปากเปล่าและเขียนทั้งแบบอัตโนมัติและปรนัย	๑.๒	๑.๓	๑.๒	๑.๔	๑.๒	๑.๒

จากตารางที่ ๑๑ จะเห็นได้ว่าทางด้านความสอดคล้องกับหลักการเรียนการสอนและหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ ครูอาจารย์และนักเรียนมีความเห็นว่าหนังสืออ่านประกอบทั้งสามเล่มควรแก้ไขบทเรียนให้ฝึกทักษะทั้งสี่ให้ครบถ้วนและใกล้ชิดส่วนกัน นอกจากนี้ควรเน้นการสอนศัพท์ เสียง และรูปประโยคที่เป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย ครูอาจารย์และนักเรียนเห็นตรงกันว่า หนังสืออ่านประกอบทั้งสามไม่มีแบบฝึกหัด สำหรับ Five Stories ครูอาจารย์และนักเรียนเห็นว่าควรแก้ไขให้บทเรียนแต่ละบทมีความต่อเนื่องกัน และ A Holiday at Hua Hin ครูอาจารย์เห็นว่าควรแก้ไขการใช้ภาษาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

ครูอาจารย์และนักเรียนมีความเห็นเพิ่มเติมเห็นว่าหนังสืออ่านประกอบทั้งสามควรให้มีแบบฝึกหัดท้ายบทเพื่อเป็นแนวทางให้เข้าใจและจำเรื่องที่เรียนได้ สำหรับ A Holiday at Hua Hin ครูอาจารย์และนักเรียนแสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า ส่วนวนที่ใช้เป็นเด็กมากเกินไป ไวยากรณ์ศัพท์ ง่ายเกินไปไม่เหมาะสมระดับชั้น เนื้อเรื่องไม่สนุกและไม่น่าสนใจ

ตารางที่ ๑๒ ค่าเฉลี่ยความเห็นของครูอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับความสอดคล้องกับหลักสูตรของ
หนังสืออ่านประกอบ

คุณภาพ	FS		HHH		HH	
	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน
๑. แบบเรียนสอนศัพท์ที่เป็นชื่อสิ่งต่างๆซึ่งนักเรียนเห็นอยู่บ่อยๆ	๒.๕	๓.๓	๒.๙	๓.๖	๓.๐	๒.๓
๒. แบบเรียนสอนศัพท์ที่เป็นป้ายประกาศซึ่งนักเรียนเห็นอยู่บ่อย ๆ	๑.๖	๒.๔	๑.๙	๒.๔	๒.๐	๒.๒
๓. แบบเรียนสอนศัพท์ที่เราจำเป็นต้องใช้เสมอเพื่อมารยาททางสังคม เช่น ขอบใจ ขอโทษ ฯลฯ	๒.๒	๒.๘	๒.๘	๓.๐	๒.๖	๒.๖
๔. แบบเรียนสอนศัพท์และรูปประโยคง่ายๆที่นักเรียนอาจพบในการอ่านหนังสือพิมพ์ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์และภาพยนตร์	๒.๘	๓.๒	๒.๘	๒.๖	๓.๐	๒.๓
๕. แบบเรียนมีแบบฝึกหัดที่ช่วยให้นักเรียนมีโอกาสได้นำศัพท์และรูปประโยคที่พบในแบบเรียนมาฝึกให้มีความชำนาญยิ่งขึ้น	๒.๐	๒.๗	๑.๘	๒.๘	๓.๐	๒.๑
๖. แบบเรียนมีตัวอย่างและแบบฝึกหัดให้เขียนเรื่องสั้นๆโดยใช้ศัพท์และรูปประโยคที่เรียนมาแล้ว	๑.๗	๒.๐	๑.๘	๑.๘	๒.๘	๒.๐
๗. แบบเรียนมีตัวอย่างจดหมายถึงชาวต่างประเทศเล่าถึงสิ่งที่น่าสนใจ	๑.๓	๑.๗	๒.๐	๑.๙	๑.๗	๑.๙
๘. แบบเรียนมีตัวอย่างจดหมายธุรกิจ จดหมายสั่งของและติดต่อการทำงานอย่างง่าย ๆ	๑.๖	๑.๗	๑.๘	๒.๐	๑.๘	๑.๕
๙. แบบเรียนมีบทสนทนาที่เป็นประโยชน์พอที่นักเรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	๑.๖	๓.๑	๒.๕	๓.๑	๒.๗	๒.๘
๑๐. แบบเรียนให้ความรู้พื้นฐานพอที่นักเรียนจะหาหนังสือง่าย ๆ อ่านด้วยตนเองได้	๒.๖	๓.๓	๒.๕	๓.๑	๓.๐	๒.๗
๑๑. แบบเรียนสอนการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เช่น , : ; . ? "....." เป็นต้น	๑.๙	๒.๘	๒.๘	๒.๖	๒.๕	๒.๘
๑๒. แบบเรียนให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาวตะวันตก เช่น วันสำคัญ การใช้เวลาวาง	๑.๖	๒.๘	๑.๕	๒.๕	๑.๒	๑.๘
๑๓. แบบเรียนให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวรรณคดีของชาวตะวันตก	๑.๘	๑.๖	๑.๒	๑.๙	๑.๒	๑.๖

จากตารางที่ ๑๒ จะเห็นได้ว่า ทางด้านความสอดคล้องกับหลักสูตร ครูอาจารย์และนักเรียนเห็นว่า หนังสืออ่านประกอบควรแก้ไขคุณภาพเกือบทุกด้านให้สอดคล้องกับหลักสูตร ที่สอดคล้องกับหลักสูตรคือพอใช้ คือ หนังสืออ่านประกอบทั้งสามเล่มนี้ ให้ความรู้พื้นฐานที่นักเรียนจะหาหนังสือง่าย ๆ อ่านด้วยตนเองก็พอใช้ นอกจากนี้ ครูอาจารย์และนักเรียนเห็นว่า Five Stories และ A Holiday at Hua Hin สอนศัพท์ที่เป็นชื่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งนักเรียนเห็นบ่อย ๆ คือพอใช้ และ A Holiday at Hua Hin กับ The Haunted House สอนศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้เสมอเพื่อมารยาททางสังคมคือพอใช้ กับมีบทสนทนาที่เป็นประโยชน์พอที่นักเรียนจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ก็พอใช้